

I hir was gahn dat tweede Johe,
 Un Nachtigal un Aderbor
 Un all de Aunern wiren kamen
 Un verlustirten sik mit de Fomili Spatz
 An unsern oltbekannten Platz,
 An'n Wischensom bi'n Holt, tausamen.

Of würd von irusthaft Saken redt,
 De Aderbor vertellt, dat in 'ne Smäd
 Dau Köllen an den gräunen Rhein
 Hei förtlings unsern Hannern sein.
 De Jung', de hadd em nich gefallen,
 Hei hadd em doch för frischer hollen.
 Dat hadd kein Grats un hadd kein Zwer,